

אמצע היום

נכתב ע"י אדווה קרא ואזאנא, אחות של [סמ"ר אמיר קרא הי"ד](#)

אמצע היום,
שומעת שיר ברדיו.
ונזכרת,
כאילו אפשר לשכוח...

בערב,
ראוה סרט מצחיק
ונזכרת,
כאילו אפשר לשכוח...

בלילה
חולמת
ונזכרת,
כאילו אפשר לשכוח...

בבוקר,
מתעוררת וכל כך כואבת,
כל כך רוצה לשכוח,
ולהתעורר עם זיכרון אחר
עם מציאות שבה אתה חי.

והימים ימי זיכרון,
והזיכרון ימיו ארוכים
והזמן שאיננו
לעולם לא יחזור,
ואתה כבר אינך.

והשנים שעברו,
והשינויים שאירעו.
והגיל וההתבגרות.
וההבנה והתבונה.
שאתה כבר אינך.

והגעגוע הגובר
והדמעות הנוזלות
והרצון לחיבוק
שיחה או צחוק
למרות שאתה כבר אינך.